

สรุป

คำพิพากษาฎีกาที่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๓๑/๒๕๕๔

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด ผู้ร้อง

นายพรสวัสดิ์หรือขณะชัย เวชยชัย ผู้คัดค้าน

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓ (๑) มาตรา ๕๑ ป.วิแพ่ง
มาตรา ๑๔๘

ผู้ร้องนำสืบว่า เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางยี่ขันจับ
ผู้คัดค้านและนาย ส. พร้อมทั้งยึดเมทแอมเฟตามีน เงินสด สร้อยคอทองคำพร้อมพระเครื่องเหลี่ยมทองคำ สร้อย
ข้อมือทองคำ แหวนทองคำฝังพลอย นาฬิกาข้อมือ โทรศัพท์เคลื่อนที่ และรถยนต์ของผู้คัดค้านเป็นของกลาง
ต่อมาพนักงานอัยการฟ้องผู้คัดค้านเป็นคดีอาญาของศาลอาญารธนบุรี และมีคำขอให้ศาลมีคำสั่งให้บริษัททรัพย์สิน
ของกลางตกเป็นของกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ศาลอาญารธนบุรีมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกผู้
คัดค้านในความผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ แต่ยกคำขอให้บริษัททรัพย์สินของกลางตกเป็นของ
กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

พนักงานเจ้าหน้าที่ ปบง. ตรวจสอบทรัพย์สินและธุรกรรมทางการเงินของผู้คัดค้าน พบว่าผู้คัดค้านเคย
ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อขายของศาล
จังหวัดกาญจนบุรี และผู้คัดค้านยังต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ใน
ครอบครองเพื่อจำหน่ายของศาลอาญารธนบุรี ซึ่งศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ผู้คัดค้านไม่ได้ประกอบอาชีพใดเป็น
กิจจะลักษณะ คณะกรรมการธุรกรรมประชุมและมีมติว่า มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าทรัพย์สินของกลางคดีนี้เป็น
ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐาน จึงให้ยึดทรัพย์สินดังกล่าวและส่งเรื่องให้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาล
มีคำสั่งให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน

ประเด็นการนำสืบของผู้คัดค้าน

ผู้คัดค้านนำสืบว่า มีอาชีพขายของชำ ปล่อยเงินให้กู้ยืมและมีรายได้จากการเล่นการพนัน นาง พ.
อดีตภรรยาของผู้คัดค้านเป็นผู้ซื้อสร้อยทองคำพร้อมพระเครื่องเหลี่ยมทองคำ สร้อยข้อมือทองคำ แหวนทองคำ
และนาฬิกาข้อมือ ให้แก่ผู้คัดค้านก่อนปี ๒๕๓๙ ทั้งสองคนหย่าขาดจากกัน ผู้คัดค้านได้เงินมาจำนวน
๓๐๐,๐๐๐ บาท และรถกระบะ ๑ คัน ต่อมาผู้คัดค้านขายรถกระบะดังกล่าวแล้วซื้อรถยนต์คันพิพาท เงินสด
ตามคำร้องเป็นเงินติดตัวมาและเล่นการพนันได้มาด้วย ส่วนที่เหลือเป็นเงินที่นาย บ.และนาย อ. ชำระหนี้ที่กู้ยืม

พิเคราะห์แล้ว

ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้โต้เถียงกันในชั้นฎีการับฟังได้ว่าผู้คัดค้านเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
ของศาลจังหวัดกาญจนบุรี ต่อมาเจ้าพนักงานตำรวจจับผู้คัดค้านพร้อมทั้งยึดเมทแอมเฟตามีนอันเป็นยาเสพติด

คดีมีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้คัดค้านว่า

๑. ผู้ร้องมีอำนาจยื่นฟ้องคดีนี้หรือไม่

ที่ผู้คัดค้านฎีกาว่า ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษอันเป็นความผิดมูลฐานตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ เกิดขึ้นก่อนพระราชบัญญัติดังกล่าวมีผลใช้บังคับ ย่อมไม่มีผลย้อนหลังมาใช้บังคับแก่ผู้คัดค้านได้ นั้น

เห็นว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้ขึ้นเป็นกรณีที่จะต้องใช้สิทธิทางศาลตามที่ พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๙ กำหนดไว้ ซึ่งเป็นมาตรการบังคับแก่ทรัพย์สินในทางแพ่ง มิใช่การขอริบทรัพย์สินอันเป็นโทษทางอาญา จึงไม่ต้องบังคับตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒ ทั้งมีต้องคำนึงว่าทรัพย์สินนั้นผู้เป็นเจ้าของหรือผู้รับโอนทรัพย์สินจะได้ทรัพย์สินดังกล่าวมาก่อน พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลบังคับใช้หรือไม่ เพราะมาตรการดังกล่าวไม่ใช่โทษทางอาญาจึงมีผลใช้บังคับย้อนหลังได้ ฎีกาของผู้คัดค้านในข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

๒. มีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้คัดค้านประการที่สองว่า คดีนี้เป็นฟ้องซ้ำกับคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๖๑๒/๒๕๔๔ ของศาลอาญารธนบุรีหรือไม่

ที่ผู้คัดค้านฎีกาว่า ในคดีก่อนดังกล่าวศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกคำขอริบทรัพย์สินของกลางอันมีทรัพย์สินตามคำร้องคดีนี้รวมอยู่ด้วยแล้วคดีนี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยโดยอาศัยเหตุผลอย่างเดียวกัน จึงเป็นฟ้องซ้ำต้องห้ามตามกฎหมาย นั้น

เห็นว่า การที่จะเป็นฟ้องซ้ำตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๑๔๘ นั้น จะต้องเป็นกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษา หรือคำสั่งถึงที่สุดในประเด็นใดโดยอาศัยเหตุผลอย่างใด แล้วคู่ความเดียวกันจะร้องฟ้องกันในประเด็นนั้นโดยอาศัยเหตุผลอย่างเดียวกันอีกไม่ได้ แต่สำหรับคดีอาญาของศาลอาญารธนบุรี แม้โจทก์จะมีคำขอให้ริบทรัพย์สินของกลางอันมีทรัพย์สินตามคำร้องคดีนี้รวมอยู่ด้วยให้ตกเป็นของกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ก็เป็นการขอให้ริบทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอันเป็นโทษในทางอาญาอย่างหนึ่ง ประเด็นที่ศาลวินิจฉัยในคดีก่อนดังกล่าวจึงไม่ใช่ประเด็นที่ได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุผลอย่างเดียวกันกับคดีนี้ อันจะเป็นฟ้องซ้ำตามมาตรา ๑๔๘ ฎีกาของผู้คัดค้านในข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

๓. คดีมีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้คัดค้านประการต่อไปว่า ทรัพย์สินของผู้คัดค้านตามบัญชีทรัพย์สิน เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับความผิดเกี่ยวกับการจำหน่ายยาเสพติดอันเป็นความผิดมูลฐานซึ่งศาลต้องมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินหรือไม่

เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้คัดค้านกระทำความผิดตามคำพิพากษาคดีอาญาของศาลจังหวัดกาญจนบุรี รวมถึงศาลอาญากันจนบุรี และต่อมาผู้คัดค้านก็กระทำความผิดตามคำพิพากษาคดีอาญาของศาลอาญากันจนบุรีในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ตาม พ.ร.บ. มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ อีก จึงเป็นความผิดมูลฐานตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้คัดค้านจึงเป็นผู้กระทำความผิดมูลฐานมาก่อน ต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่า บรรดาทรัพย์สินของผู้คัดค้านจำนวน ๖ รายการ เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๑ วรรคท้าย ผู้คัดค้านย่อมมีภาระการพิสูจน์หักล้างข้อสันนิษฐานดังกล่าว

ผู้คัดค้านนำสืบว่า สร้อยคอทองคำพร้อมพระเครื่องเหลี่ยมทองคำ สร้อยข้อมือทองคำ แหวนทองคำ และนาฬิกาข้อมือ เป็นสินทรัพย์ที่นาง พ. อติศรียาซื้อให้ในทำนองว่าไม่เกี่ยวกับการกระทำความผิดของผู้คัดค้านนั้น ผู้คัดค้านก็ได้ยืนยันเวลาที่ชัดเจนว่านาง พ. ซื้อให้เมื่อใด ก่อนวันที่ผู้คัดค้านกระทำความผิดคดีแรกหรือไม่ ผู้คัดค้านอ้างว่าจดทะเบียนสมรสกับนาง พ. ตั้งแต่ปี ๒๕๒๖ ก็ขัดแย้งกับที่ผู้คัดค้านให้ถ้อยคำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ปง. ซึ่งระบุว่าทำพิธีแต่งงานร่วมกับนาง พ. ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ อันเป็นปีเดียวกันกับที่ผู้คัดค้านกระทำความผิดคดีแรก และระบุว่านาง พ. ซื้อสร้อยข้อมือทองคำให้เมื่อปี ๒๕๓๗

ที่ผู้คัดค้านอ้างว่าตั้งแต่อย่าขาดก็ประกอบอาชีพปล่อยเงินให้กู้ยืมและมีรายได้จากการเล่นการพนัน นั้น ผู้คัดค้านอ้างเพียงแต่สำเนาคำเบิกความของนาย บ. ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๑๖๑๒/๒๕๔๔ ของศาลอาญากันจนบุรี โดยมีสำเนาหนังสือสัญญากู้ยืมเงินมาเป็นหลักฐานสนับสนุน แต่ก็ยังเป็นหนังสือสัญญาที่ทำกันเองเมื่อใดก็ได้ ทั้งยังหลงเพิกถอนเสียแล้วด้วย นอกจากนี้ไม่มีหลักฐานการกู้ยืมเงินรายอื่นมาแสดงอีก จึงไม่เป็นหลักฐานให้สันนิษฐานว่าผู้คัดค้านมีเงินได้มาจากที่ใด และผู้มีอาชีพปล่อยเงินให้กู้ยืมได้ต้องมีเงินสดเป็นจำนวนมาก ซึ่งตามปกติน่าจะฝากในธนาคารหรือสถาบันการเงิน ซึ่งนำพยานหลักฐานมาแสดงได้ไม่ยาก แต่ผู้คัดค้านหาหลักฐานเช่นนั้นไม่ ทั้งยอมรับว่าเพิ่งแบ่งสินสมรสกับนาง พ. เมื่ออย่าขาดจากการสมรสกันในปี ๒๕๓๙ ผู้คัดค้านได้เพียงทรัพย์สินติดตัวคือเงินสด ๓๐๐,๐๐๐ บาท กับริถกระบะ ๑ คัน และยอมรับเมื่อครั้งที่ให้ถ้อยคำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ปง. ว่าเงินที่ปล่อยให้กู้ยืมได้มาจากการเล่นพนัน ทั้งๆ ที่การเล่นการพนันถือไม่ได้ว่าเป็นการประกอบอาชีพที่ก่อให้เกิดรายได้ ที่ผู้คัดค้านอ้างว่าร่ำรวยจากการเล่นการพนันจนมีเงินปล่อยให้กู้ยืมได้จึงฟังไม่ขึ้น

ในขณะที่การลักลอบจำหน่ายยาเสพติดให้โทษต่างหากที่ทำให้มีรายได้เป็นจำนวนมาก พยานหลักฐานของผู้คัดค้านไม่มีน้ำหนักให้รับฟังหักล้างข้อสันนิษฐานตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวได้ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่าทรัพย์สินของผู้คัดค้านเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด อันเป็นความผิดมูลฐานตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ฎีกาของผู้คัดค้านในข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ